

**BEELDIG
HOF TER SAKSEN**

15

Met werk van
Nicolas Baeyens,
Vaast Colson, Anton Cotteleer,
Athar Jaber, Jan Marechal,
Nadia Naveau, Denie Put, Bart Van Dijck

**Panic in
Saksen Park**

Panic in Saksen Park

Beste lezer/bezoeker.

Wat u nu in handen hebt, is de printuitgave rond de vijftiende editie van Beeldig Hof ter Saksen, een kunstbiënnale die sinds 1990 tweejaarlijks georganiseerd wordt door de Oost-Vlaamse gemeente Beveren in het prachtige park van Hof ter Saksen. De uitgave werd bezorgd door het kunstmagazine H ART.

De titel van deze kersverse uitgave, 'Panic in Saksen Park', is een verbale knipoog naar de cultfilm 'Panic in Needle Park' uit 1971 van Jerry Schatzberg, met een piepjonge Al Pacino in de hoofdrol. Een donkere film over het drugsleven in en om een New Yorks park, maar waar ook liefde, humor, ontheemding en vervreemding in vervat zitten. Het Hof ter Saksen is, als oase van rust, fauna en flora in het Waasland, ergens tussen de Antwerpse haven en de E17, geen 'needle park', maar een mooie setting om sterke beel-

dende kunstwerken te ontvangen die als 'vervreemdend' of 'ontheemd', maar even goed als 'liefdevol' en 'met de glimlach' kunnen uitgezet worden.

Ik ben al enkele jaren extern jurylid voor de masters in de opleiding Beeldhouwkunst van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen (KASK). Daarbij leerde ik ook de docenten kennen: allen zijn ze relatief jong, gedreven en zelf als kunstenaar actief, sommigen zelfs internationaal. Als kunstjournalist en tot voor kort hoofdredacteur van het Belgische kunstmagazine H ART volgde ik jarenlang het artistieke traject van verschillende van deze docenten.

Anderzijds bezocht ik, als H ART-recentist, ook enkele vorige uitgaves van de openluchtbiënnale 'Beeldig Hof ter Saksen', een in kunstmiddens ondergewaardeerd evenement, dat een bredere aandacht verdient dan het tot nog toe kreeg.

Nu werd ik dus gevraagd als curator van de vijftiende editie van Beeldig Hof

ter Saksen. En daarmee valt alles samen: ik nodigde de docenten Beeldhouwkunst van de Antwerpse Academie uit om eigen werk te tonen in 'Panic in Saksen Park'. Acht docenten nemen deel: Nicolas Baeyens, Vaast Colson, Anton Cotteleer, Athar Jaber, Jan Marechal, Nadia Naveau, Denie Put en Bart Van Dijck. Elk van hen werkt op een sterk persoonlijke manier met uiteenlopende materialen, maar ze hebben dit gemeen: de originaliteit, het onvoorspelbare, het tegendraadse. Ik weet nu al dat dit een sterk evenement, lees: statement wordt.

Ook dit nog: de foto's in deze uitgave, behalve de cover (beeld van Nadia Naveau), werden gemaakt door twee studenten aan de afdeling Fotografie van de Antwerpse KASK, Kaat Somers en Nathan Ishar. Zo werd ook deze uitgave een Gesamtkunstwerk.

Marc RUYTERS
Curator

Geschiedenis van Hof ter Saksen in een notendop

Ter Saksen was een belangrijk leen van het Land van Beveren. De oudst gekende eigenaar van het goed was een zekere jonkvrouw Margareta Noethaecx (1365). De volgende eeuwen kwam het in handen van talloze Vlaamse en Spaanse eigenaars. De laatste private eigenaar van Hof ter Saksen was de rijke Sint-Niklase industrieel Edmond Meert (1879–1961). In 1920 kocht hij het domein aan als tweede verblijfplaats. Textielabrikant Meert bewoonde het kasteel slechts gedurende korte tijd, tussen 1954 en 1961, en liet de hoeve ombouwen tot zijn nieuwe residentie. De familie Meert gaf Hof ter Saksen een stukje van zijn vroegere grandeur terug, maar na het overlijden van Edmond in 1961 verviel het kasteel tot een bouwvallige ruïne. De gemeente Beveren kocht Hof ter Saksen met het omliggende landschapspark en cultuurgronden aan op 11 juni 1982. Het domein werd ingericht als een parkgebied en arboretum en vormt intussen de thuis-

basis voor de gemeentelijke Groendienst en de dienst Natuurontwikkeling. Per Koninklijk Besluit van 7 februari 1980 is Hof ter Saksen beschermd als monument en landschap.

Het idee om in Beveren een openlucht-tentoonstelling voor beeldhouwwerk te organiseren, groeide op twee verschillende fronten: de werkgroep Aankoop Kunstwerken dacht hierbij eerst aan het park van kasteel Cortewalle, maar de Groendienst wilde met een dergelijk initiatief Hof ter Saksen meer in de kijker zetten. De uiteindelijke keuze voor Hof ter Saksen bleek artistiek een voltrefter. De unieke plantenverzameling en de variatie in de landschappen van het park inspireren elke kunstenaar die ermee in contact komt.

In 1990 werd het opzet voor het eerst uitgetoetst, met werken van Wase en Antwerpse kunstenaars. Het succes van de tentoonstelling was de rechtstreekse aanleiding om van Beeldig Hof ter Saksen een tweejaarlijks evenement te maken. We kijken even terug op de drie meest recente uitgaves, die er mee voor zorgden dat de erkenning van Beeldig Hof ter Saksen als belangrijk kunstevenement mettertijd groeide.

Kunstenaar Luk Van Soom was curator van de 12de editie van Beeldig Hof ter Saksen: 'Ab homine creatum' in 2013. Hij koos voor werk van Henk Visch, Nick Ervinck, Paul de Reus, Peter Rogiers, Hans Lemmen, Bart Van Dijck, Tom Claassen, Edith Ronse, Frans Joris en Caroline Coolen.

In 2015 was Niko Van Stichel curator van Beeldig Hof ter Saksen 13. Jeroen van Bergen, Jan Van Goethem, Tine Colen, Sophie Anson, Joke De Becker, Jan Van den Bosch, Lut Vandebos, Louis De Cordier en Frederic Geurts exposeerden samen met hem in 'Paviljoenen'.

'Le Nouvel Observateur', de 14de uitgave van Beeldig Hof ter Saksen werd samengesteld door Paul Gees. Hij nodigde Koba De Meutter, Henk Delabie, Nikolaas Demoen, Karel Breugelmans, Dirk Zoete, Dimitri Vangrunderbeek, Hans Demeulenaere, John Van Oers, Adriaan Verwée, Roeland Tweelinckx en Gauthier Oushoorn uit om samen met hem tentoon te stellen in het park.

'Panic in Saksen Park' is dus de titel van de 15de editie van Beeldig Hof ter Saksen, zie hierboven. Veel kijk en belevingsplezier.

COLOFON

'Panic in Saksen Park' is een bijlage bij H ART #192 van 23 mei 2019. Ook gratis verspreid via de gemeente Beveren en cultuurcentrum Ter Vesten Beveren bij de tentoonstelling in Hof ter Saksen.

Concept en teksten: Marc Ruyters
Eindredactie: Anne-Marie Poels, Marc Ruyters
Met de medewerking van Christl Van den Broucke, cultuurcentrum Ter Vesten
Cover: Nadia Naveau
Foto's: Kaat Somers, Nathan Ishar

Vormgeving: Kim Beirnaert
Druk: evmprint, Brussel
Redactie@hart-magazine.be
www.hart-magazine.be
Verantwoordelijke uitgever:
Kathleen Weyts, Kleine Markt 7-9 bus 26,
2000 Antwerpen

Hart

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen of veeleenvoudigd zonder voorafgaande toestemming van de uitgever en de auteur. Deze bijlage mag niet afzonderlijk verkocht worden.

Athar Jaber ¹

Athar Jaber (°1982) is een beeldhouwer pur sang, leerde het vak aan de Antwerpse Academie en werkt vooral in marmer en natuursteen. Zijn oeuvre situeert zich op wat je de piste van 'geweld' kan noemen. Hij kapt portretten waarin de verwachte esthetiek met geweld wordt aangevallen, de figuren worden gebrutaliseerd. Hij oefent ook andere vormen van geweld uit: hij laat zijn beelden aantasten door zuur, of hij bewerkt ze met groeven, met zandstralen.

Dat kan heel extreem gaan: Jaber heeft ook al op een blok steen geschoten, de kogelinslag vormt een wonde. Of hij liet een steen achter een auto aanslepen, zoals IS dat deed met lijken van tegenstanders. "Mijn beeldhouwkundige praktijk is gekenmerkt door een destructieve handeling. Ik gebruik het geweld dat mensen elkaar aandoen als inspiratie om deze problematische thematiek aan te kaarten".

In Hof ter Saksen plaatste hij een groot, witmarmeren blok. Er horen kasseien bij, die op vooraf georkestreerde momenten door de kunstenaar en de toeschouwers naar het blok kunnen gegooid worden. De beschadigingen die het marmeren blok daarbij oploopt geven het kunstwerk langzaam een nieuwe vorm. 'Steniging' of 'Stoning', zo heet deze actie.

Athar Jaber wilde er graag volgende tekst bij publiceren, op zijn vraag in het Engels.

On Stoning

A primitive form of capital punishment, still performed in some countries, dictates that the perpetrator of a specific crime must be executed by means of stoning carried out by a mob.

The biblical myth of David and Goliath narrates how a young shepherd defeated a giant using a slingshot and stones.

During violent civilian demonstration and asymmetric warfare, the unarmed population often resorts to throwing stones at authorities as a protest.

The list is not comprehensive and further research can contribute to it.

The described processes involve the same means, the throwing of stones, to achieve similar ends – the damaging or destruction of a body, both in its literal and figurative form.

While the motif of the ends might vary, the violent act of slinging an object onto another is the common denominator to both destructive and positivist ends.

And stone the common tool.

www.atharjaber.com

De data van de georkestreerde 'stoning'-momenten vindt u op zijn website.

Nicolas Baeyens ^{2, 3}

Als kunstenaar maakt Nicolas Baeyens (°1980, Bonheiden) monumentale beelden uit staal, koper en talloze andere materialen. Maar hij 'maakt' niet alleen, ook de elementen destructie en metamorfose spelen mee: het maken, vernietigen, 'crushen',

fragmenteren, uitdelen. Ook tekenen, filmen, fotograferen en performen horen er bij. De werken zijn geen op zichzelf staande entiteiten, maar treden steeds in dialoog met de kijker, via video en andere media.

Het beeld 'Please Bark' creëerde Baeyens in 2017, om los te komen van de statische stalen beelden. Fragiliteit en luchtigheid in een monumentaal beeld verwerken was een uitdaging. In Hof ter Saksen wordt het beeld getoond met een grote kniptang er naast. De toeschouwer kan zelf een stukje van het beeld afknippen en mee naar huis nemen. Op die manier blijft het werk in fragmenten bestaan. De actie wordt gefilmd en kan zo verder leven in performatieve vorm: van het oorspronkelijke beeld naar de actie, naar de versnippering/deling en de herinnering. Het beeld is opgebouwd uit staal, koord, lak en papier. Het nieuwe werk 'Damaged' is weer (voorlopig) een monumentaal stalen beeld. Het is gebaseerd op een tekening van de Amerikaanse neo-expressionistische kunstenaar Jean-Michel Basquiat. De tekst rond het beeld wordt opgebouwd uit roze bloemen: zo legt Baeyens een link tussen het park en het beeld, de bloemen zorgen

meteen ook voor de factor 'tijd' en 'vergelijkelijkheid'. Het contrast tussen de twee getoonde beelden is belangrijk.

Bij Nicolas Baeyens participeert de toeschouwer aan het creatieproces. Het kunstwerk wordt interactief, zo worden de deelnemers ook beloond met een onderdeel van het kunstwerk. Aan de andere kant nemen ze ook actief deel aan de vernietiging en de metamorfose van het werk. Een werk van Nicolas Baeyens begint, maar eindigt nooit.

PS: wat de 'fragmentering' van het werk 'Please Bark' betreft: naast het beeld vindt de bezoeker een QR-code, waarmee hij op een video op de site van Nicolas Baeyens terecht komt: het 'verdwijnen' van het beeld is live te volgen (tot de laatste dag). Elke dag wordt versneld weergegeven in een vijftal seconden, zo blijft er op het einde een video van enkele minuten over.

De URL:

<https://nicolasbaeyens.com/video-2/>

www.nicolasbaeyens.com

Nadia Naveau (°1975) experimenteert in haar spitante oeuvre met vormen, materialen en kleurgebruik. Ze verenigt naadloos vormen en iconografie uit de oudheid met die van onze hedendaagse maatschappij. Elk beeld heeft zijn eigen verhaal. Naveau verkent de grenzen tussen het figuratieve en het abstracte, het barokke en het gestileerde, het hedendaagse en het klassieke, en vermengt dat alles in haar werken.

Voor 'Panic in Saksen Park' heeft Nadia Naveau drie beelden geselecteerd. 'Olympia & Figaro' is ontstaan uit 'Figaro's Triumph'. Het hoofd was in natte klei en lag geruime tijd te drogen op haar atelier om daarna te bakken en te glazuren.

Naveau: "Na verloop van tijd werd het voor mij zo'n vertrouwd beeld dat ik de figuur op de grond ben beginnen aanvullen met klei en gevonden materialen. Het geheel is afgegoten in gietijzerpoeder met epoxy. Ik moest denken aan graftombes tijdens het proces en heb daarom de kat achteraan het voeteinde van het beeld geplaatst, zoals graftombes vaak het huisdier als beschermheilige aan de voeten plaatsten."

'Figaro's Triumph' boetseerde Naveau samen met twee andere bustes. Zij brak

telkens het beeld weer af en behield de sokkel. Naveau: "Ik was vertrokken van een barokke figuur en eindigde met dit heel gestileerde beeld. Het zijn hedendaagse interpretaties met een omgekeerd antiek element. Ik vond dat er compositorisch iets ontbrak aan de ronde kop. Ik heb gewoon een buisje in zijn hoofd gestoken. Het was zo veel beter, ook al kwam er een duidelijke referentie aan Pinokkio. Je doet iets aan de vorm en dan pas besef je welke inhoudelijke gevolgen dat heeft."

Voor 'Funny Five Minutes (Goofin' Around)' boetseerde Naveau als basis de figuur van Olympia & Figaro. Goofy is er uiteindelijk 'op gevallen'. "Funny Five Minutes is een uitdrukking die wordt gebruikt wanneer je over je toeren bent. Ik krijg dat wel eens na een hele lange tijd van concentratie: onverwacht beleef ik dan een zot moment. Maar belangrijker nog voor mij is de andere betekenis van de titel: tijdens elk proces van een werk kan je tot een bepaald punt komen waarbij je weet dat het goedkomt. Dat is het allerbeste moment, maar is vaak erg kort en niet vast te houden: mijn Funny Five Minutes ..."

Denie Put 6

Over het schilderwerk van Denie Put (°1991) in diens recente tentoonstelling in Base-Alpha Gallery Borgerhout schreef H ART-medewerker Pieter Vermeulen het volgende: "Denie Puts werken intrigeren zowel op vormelijk als op technisch vlak, en passen vooral binnen een erg schilder-kunstig verhaal. Dat is niet uitzonderlijk voor een oud-student van de Antwerpse academie, waar hij momenteel overigens ook lesgeeft. Put gaat eerder intuïtief te werk, door in het schilderproces te reageren op toevallige vegen en vlekken – iets wat Francis Bacon (in een gesprek met Duras) zo treffend 'l'accident' noemde. Nochtans levert het afgelijnde en doordachte composities op waarin voor- en achtergrond, figuratie en abstractie, 2- en 3D met elkaar aan de haal gaan. De visuele echo's van surrealisme schuilen in het gebruik van grillige vormen en in het oog springende texturen. Ook een retro sciencefiction-esthetiek is niet ver weg. Die vertrouwde raadselachtigheid, gepaard met het energetische, levendige karakter van zijn doeken, is wat het werk van Denie Put herkenbaar en aantrekkelijk maakt.

Soms zouden de geschilderde gedaanten haast uit hun frame kunnen springen. Daarom mag het niet verbazen dat de kunstenaar nu ook sculpturen overweegt – als plastisch verlengstuk van de schilderdoeken een logische volgende stap. Nieuwe

horizonten, zowel binnen zijn werk als daarbuiten, is dan ook wat we hem van harte toewensen."

En zie: voor 'Panic in Saksen Park' heeft Denie Put de sculptuur 'Fortune Teller' gemaakt. Het is een beschilderde glazen stolp, die op driedimensionale wijze verwijst naar zijn schilderwerk. Anderzijds is dat werk van Put al erg sculpturaal, met sterke verwijzingen naar een vormentaal waar Fernand Léger, Max Ernst, de Surrealisten en ook Picasso en Miró in opduiken.

Denie Put werkt met variërende technieken, om zo conventioneel verfgebruik te vermijden. Hij gebruikt olie en acryl, hanteert uiteenlopende penseelstreken en texturen, drukt papier op natte verf om er koraalachtige patronen mee te creëren, en werkt ook veel met tape, waarbij onderste verflagen naar boven komen. Voeg daarbij een rijk gebruik van kleuren en een zich doorzettende abstrahering en je merkt dat Denie Put een kunstenaar in evolutie is. De eerste aanzet tot sculpturen, zoals nu te zien in 'Panic in Saksen Park', bewijst dat des te meer.

Jan Marechal 7,12

Het werk van Jan Marechal (°1976) is niet makkelijk te omschrijven, omdat er zoveel onzichtbaars in zit, in de ontwikkeling van het idee, het vinden van objecten en materialen, de creatie en ten slotte het eindresultaat.

In een gesprek met hem komen we uit op de metafoor van de jager en zijn jachttrofee. "Een jager hangt zijn trofee aan de muur, om te tonen dat hij een jager is, en wat voor soort mens hij is."

Maar je hebt jagers die met de duurste geweren en de chicste outfit jagen, en je hebt er die de natuur in trekken, die leren ruiken en zien, die het hert of de beer opzoeken en pas richten als ze het wild in het vizier hebben. Dat is een heel leerproces, dat van ouders op kinderen wordt doorgegeven, en meer nog: van onze voorvaders tot nu.

Voor Jan Marechal is de jachttrofee daarom de ultieme metafoor voor het contrast tussen uiterlijke schijn nastreven en eerlijk in de realiteit staan. Wat is oer, en wat is nep?

Een manier waarop Jan Marechal werkt is het sprokkelen van de meest uiteenlopende vormen en objecten. Van deze

vormen maakt hij honderden mallen in gips, zo'n achthonderd heeft hij er intussen al. Die mallen vormen de basis van zijn creatief proces: hij giet vloeibaar porselein in die mallen en voegt de gedroogde vormen samen, giet en bakt ze tot porselei-

nen vormen, die dan weer bewerkt worden, tot het uiteindelijke, glanzende object. Het zorgt voor ongemeen herkenbare animale kunstobjecten, die verwijzen naar kevers, scharen van kreeften of krabben, maar ook naar wapens, harnassen, tentakels...

Een werk dat hij toont in 'Panic in Saksen Park' is 'RKC2 White': drie zwamvormen, opgehangen aan een dode boom, midden in het park. De boom is ten onder gegaan door een kleine verandering in de waterhuishouding in de grond van Saksen Park. Zwammen hebben hierdoor de kans gekregen zich te vestigen op de boom waardoor de boom onherroepelijk sterft. De objecten zijn een laatste huldebetuinging aan deze boom.

Het andere werk, SMSS2, hangt in het theepaviljoen. SMSS staat voor 'semiosis' (zonder de klinkers) ofte de betekenisleer. Het gaat over communicatie door de houding van het lichaam. De hercontextualisering van wat ons bekend is, maakt deze vormen tegelijk vreemd en vertrouwd.

www.janmarechal.com

Vaast Colson 8

Op de site van M HKA Ensembles vind je een trefzekere tekst over Vaast Colson (°1977): "Colson behoort tot een jongere generatie Antwerpse kunstenaars die men 'post-ironisch' zou kunnen noemen. Deze kunstenaars schrikken niet terug voor de grote vraag naar de plaats en rol van de kunstenaar in de samenleving en de wereld rondom hen. Het oeuvre van Colson onderzoekt kernvragen: welke kracht kan kunst hebben om ons en onze samenleving te veranderen, welke emoties en ethische keuzes begeleiden een kunstenaar in een proces van continue verandering? Vanuit een spontane en eerder naïeve benadering tot kunst en performance wil Colson gestalte geven aan zijn ideeën. Hij trekt het artistieke veld open en gaat na wat er in de kunstwereld gebeurt. Alles wat hij onderneemt kan dus beschouwd worden als artistieke interventie."

Colson stelt in zijn werk de relatie met het publiek voortdurend in vraag en interesseert zich daarnaast ook sterk voor de mythologie en de al dan niet authentieke mystiek van het kunstenaarsbestaan, thema's die hij doorgaans verder explooreert in zijn performances. Het proces is steeds belangrijk. Maar ook het eindresultaat – dat voor Colson veranderlijk is en

beïnvloed wordt door de context – is een belangrijk deel van zijn werk."

Voor 'Panic in Saksen Park' pikte Colson in op een idee dat hij had tijdens zijn studiejaren op de Academie: een alter ego creëren voor zichzelf, als een nobele ridder die strijdt tegen het onrecht. Daar bestaan mooie foto's van. Het beeld 'Pavo' is een geabstraheerde versie van een oefentoestel dat in de Middeleeuwen gebruikt werd door ridders die zich wilden bekwamen in het steekspel.

Vaast Colson ontdekte ook dat 'Vaast' afkomstig is van het oude Widu Gasti en creëerde de ridderfiguur waarover docent en essayist Hans Theys schreef: "Widu Gasti is een van de personages die Vaast Colson heeft uitgevonden om andere mensen te ontmoeten. Het is een oude held die al luitspelend talloze harten heeft veroverd en menige vesting aan zijn spies heeft geregen."

In Hof ter Saksen heeft Colson dat oude idee gerealiseerd door een eerder geabstraheerde versie van 'Pavo' te maken. Colson: "Zie het als een soort van replica die bijna als heemkundig object op de gronden van het kasteel aanwezig is. Ik zie het ook als een soort zelfportret."

Anton Cotteleer ⁹

Anton Cotteleer (*1974 had in de herfst van 2016 een belangrijke overzichtstentoonstelling in De Garage in Mechelen. Toen viel op dat zijn beelden een soort huid hebben, een harige of zachte huid, soms uit textiel, soms uit gips of een ander materiaal. Uit de recensie in H ART #160 over die tentoonstelling: 'Cotteleer maakt beelden voor binnenshuis en gebruikt er trouwens allerlei objecten uit het interieur voor: kastjes, tafeltjes, toonkasten, tapijten, gordijnen enz. Dit is 'binnenhuisbeeldhouwkunst'. Dat is niet denigrerend bedoeld, integendeel: het hangt nauw samen met de thematiek van zijn werk. Cotteleer prefereert kleurrijke nylonvezels en siliconen of andere materialen die een 'warme' huid hebben, boven het koude en kille van de klassieke beeldhouwersmaterialen. "Mijn sculpturen hebben geen eeuwige uitstraling zoals we die kennen bij bronzen en marmeren beelden, maar suggereren eerder een tijdelijkheid zoals een dekentje, een gordijn, een behang of een pluchen knuffel", vertelt hij.'

Cotteleers oeuvre roept een wereld op van huiskamers die hij associeert met "te lang gebruikte toile ciré die met een schotelvod vol bacteriën wordt

'proper' gemaakt". Het is een wereld vol monsterlijk tot leven komende postuurtjes. Nu eens doet Cotteleers werk denken aan de wereld van kitscherige bordelen langs provinciale steenwegen, dan weer aan het interieur van een puberkamer vol pluche knuffelbeesten. Dit, kortom, is Vlaanderen 'behind the curtain'.

Voor 'Panic in Saksen Park' maakte hij het werk 'Crawling'. Er komt geen traditionele sokkel bij te pas, en de 'tactiele' huid is hier vervangen door een 'buitenbestendige' polyester. Het werk staat rechtstreeks op het gras, waardoor het iets minder snel de status van een kunstwerk krijgt. Het werk is eerst geboetseerd en nadien afgegoten in polyester.

De gietsnaden blijven gedeeltelijk zichtbaar, om een deel van het proces te tonen. Anton Cotteleer: "Je zou kunnen denken dat het een abstractie is van een kruipende tiener in uniformrokje. Uiteraard laat ik die interpretatie zelf in het midden ... Er ontstaat verwarring in de onderdelen. Wat is voor- en wat is achterkant? Is het een achterwerk? Een geslachtsdeel? Vrouwelijk/mannelijk? Ik noem maar wat op, zodat je als toeschouwer verder kan denken."

Cotteleers werk is een mengeling van erotiek, humor, relativering, mysterie en banaliteit. Als kunstenaar onderzoekt hij het medium 'beeldhouwkunst' tot in de diepste poriën.

www.antoncotteleer.be

Bart Van Dijk ¹⁰

'INTERZONE SUMMER CAMP'

Bart Van Dijk ziet de kunstenaar als een bemiddelaar, een verbinder die mensen samenbrengt via beeld of klank, om zo een gedeelde ervaring te creëren. Sjamanisme, folklore en subculturen zijn voor hem bronnen van inspiratie. Als lid van de onderzoeksgroep 'Body and Material Reinvented' (KASK, Antwerpen) exploreert van Dijk de relatie tussen beeldende kunst en rituelen.

Ook zijn actieve werk in Hof ter Saksen past in dat kader. Interzone Summer Camp is een participatieve installatie, gerealiseerd voor de tentoonstelling 'Panic in Saksen Park'.

Door middel van sculpturale houten dranghekken wordt een specifieke plek in Hof Ter Saksen afgebakend en gemarkeerd. Tijdens de zomervakantie wordt op deze plek een vierdaagse workshop georganiseerd voor jongeren tussen 18 en 20 jaar. Tijdens deze workshop, waarin elementen van digital detox en bushcraft zitten, wordt er gewerkt met en rond overgangsrituelen. Onder de bomen van het park wordt een tijdelijke, unieke groep samengesteld van maximaal 6 jongeren. Via opdrachten, gesprekken en oefeningen krijgen de deelnemers tools aangereikt die

hen ondersteunen op hun weg naar volwassenheid, zelfstandigheid, job of hogeschool.

Tijdens deze retraite worden ter plekke samen sculpturen gemaakt met gevonden en meegebrachte materialen, die een onderdeel van de installatie worden.

De locatie speelt hierin een belangrijke rol. Deze afgebakende plek werkt als een geritualiseerde ruimte waarbinnen we leven, koken, eten, slapen en creëren in verbinding met de omgeving en met elkaar. Deze retraite is een wezenlijk onderdeel van een dynamisch kunstwerk dat tijdens deze vier dagen geactiveerd en bewoond wordt.

Oproep tot jongeren

Durf je het onbekende in te stappen?

Vier dagen en vier nachten in de natuur.

Interzone Summer Camp is een workshop/retraite waarin we werken rond rituelen en je tools krijgt aangereikt om op kracht te komen en te herbronnen, via gesprekken, uitdagingen, digital detox en creatie. De objecten gemaakt tijdens de workshop worden een onderdeel van de tentoonstelling 'Panic in Saksen Park'.

— Briefing op 23 juni – workshop van 24 tot 28 juli 2019

— Adres: Hof ter Saksen, Hof ter Saksendreef, Beveren. Iedereen welkom (18–20j). Voor meer info en inschrijving: info@bartvandijck.be. Aanmelden voor 1 juni. Deelname is gratis. Maximum 6 deelnemers. Begeleiding: Griet Rigole (coach & performer) en Bart Van Dijk (kunstenaar, onderzoeker en docent KASK Antwerpen) <https://youtu.be/UsVcFGNbn84>

<https://spiderscanfly.com/>

<https://bartvandijck.be>

Panic in Saksen Park

Tentoonstelling

Beeldig Hof ter Saksen 15
Park Hof ter Saksen, Hof ter
Saksendreef, 9120 Beveren
— van zondag 26 mei tot en met
zondag 29 september 2019
alle dagen open van 10 tot 20 uur
(op weekdagen is het park open
vanaf 8.30 uur)
— toegang gratis

Tuincafetaria

Park Hof ter Saksen (oranjerie)
elke woensdag en zondag
— van 14 tot 18 uur

Schatten van vlieg

Op www.tervesten.be kan je vanaf
26 mei 2019 een schatkaart met
opdrachten downloaden waar-
mee je spelenderwijs meer over
de beelden en de kunstenaars
van 'Panic in Saksen Park' kan
ontdekken. In de maanden juli
en augustus kan je met dezelfde
schatkaart deelnemen aan 'schat-
ten van vlieg 2019'.
— gratis

Maandelijks begeleid tentoon- stellingsbezoek voor individuele bezoekers

— elke tweede zondag van de
maand (zondag 9 juni, 14 juli,
11 augustus en 8 september 2019)
vanaf 15 uur
Park Hof ter Saksen (start op de
binnenkoer van de hoeve)
— Zelf een gids reserveren kan
ook op andere momenten.
De vergoeding voor de gids
bedraagt 50 euro voor 2 uur en
25 euro per bijkomend uur. Eén
gids begeleidt maximaal 25 perso-
nen. Voor grote groepen dient u
dus twee gidsen of meer aan te
vragen. Beverse scholen betalen
slechts 55% van de gidsvergoe-
ding. De rest wordt bijgepast door
de gemeente Beveren.

Midzomer Hof ter Saksen – Bomen over bomen

— zaterdag 22 juni 2019
vanaf 19 uur
Park Hof ter Saksen (oranjerie)
'Zus en Zo' brengt muzikaal on-
dersteund verteltheater over het
bos en zijn mysterieuze bomen.
Daarna kan je kiezen voor een
schimmige avond in het bospark
met gids. De focus van de tocht
ligt op de bomen, maar de kunst-
werken worden niet vergeten.
— Je kan ook verder genieten op
het terras waar de avond na de
wandeling wordt afgesloten door
'Madame sort en Ville', een kwintet
van internationale Brusselaars
met eigen interpretaties van be-
kende nummers uit jazz, swing,
bossa en balkan.
— Organisatie Hortus ter Saksen
vzw en Natuurpunt-Waasland

Muzikale picknick in Saksen Park

— vrijdag 5 juli 2019
van 12 tot 14 uur
Park Hof ter Saksen (grote gazon
vóór oranjerie)
vanaf 12 uur is iedereen welkom
op de befaamde Muzikale
Picknick. Beleef een all-in-één
(mid)dag-vakantie met alles erop
en eraan.

Muziek

Tijdens de maaltijd neemt het
'JazzDelivery Trio' je mee op
een muzikale tijdreis. Van Louis
Armstrong tot Frank Sinatra
en mogelijk met een knipoog
naar Johnny Cash. Jan Van den
Bleeken (zang & Gitaar), Luc van
Steertegem (trompet) & Simon
Beeckaert (contrabas) swingen
met veel plezier live en akoestisch
tussen de picknickdekentjes.

Theater

Als toetje voor wie naar een kers
op de taart verlangt: wie z'n brood-
jes verorberd heeft, krijgt de gele-
genheid om de theateervoorstelling
'Ik wist niet dat dit dat was' van
4HOOG bij te wonen. (leeftijd 4*,
dus ook voor volwassenen)

De Gezusters Kunst maken
voor u een kunstwerk.
Niet zomaar een kunstwerk,
maar HET kunstwerk!
Het van Het,
Het Hettigste van Het!
Het mooiste,
Het ontroerendste,
Het volste kunstwerk.
En zij doen dat voor u.

Alleen voor U!

Na de middag: de Lettervanger in Saksen Park / tentoonstellings- bezoek

— vrijdag 5 juli 2019
van 14 tot 16 uur
Park Hof ter Saksen (bijenhal)
De rondleiding en de Lettervanger
sluiten aan op de picknick, maar
kunnen – mits reservering – ook
bijgewoond worden door bezoek-
ers die niet voor de picknick
inschreven
— gratis (reserveren verplicht:
www.tervesten.be / T 03 750 10 00
of aan de ticketbalie van Ter Ves-
ten: Gravenplein 2 – 9120 Beveren)
— De Lettervanger is een poëzie-
zoektocht en tegelijk een tentoon-
stellingsbezoek voor families met
kinderen vanaf 5 jaar. De tocht
sluit naadloos aan op de muzikale
picknick. Onderweg worden rijm-
pjes en gedichten voorgelezen en
aan de hand van spelletjes worden
de beelden in het park ontdekt.

FASHION SHOW 2019

7–8 June

Fashion students & emerging designers
present their projects / EXPO with
Master students' installations on 8 June

MASTERS EXPO 2019

28–30 June

Emerging visual artists & designers present
their projects / Opening night on 27 June

EXERCISES IN CONNECTIVITY AN ASSEMBLAGE

19–28 September

Multimedial event on 19 September

A project in process by & about artists' collectives

ARTICULATE TEMPUS FLUX

21–25 October

An art & research festival about & beyond Fluxus

6TH ANTWERP ACADEMY ART BOOK FAIR

19 October

A unique blend of new
& vintage art(ist's) publications

More on these events and our educational
programs at WWW.AP-ARTS.BE

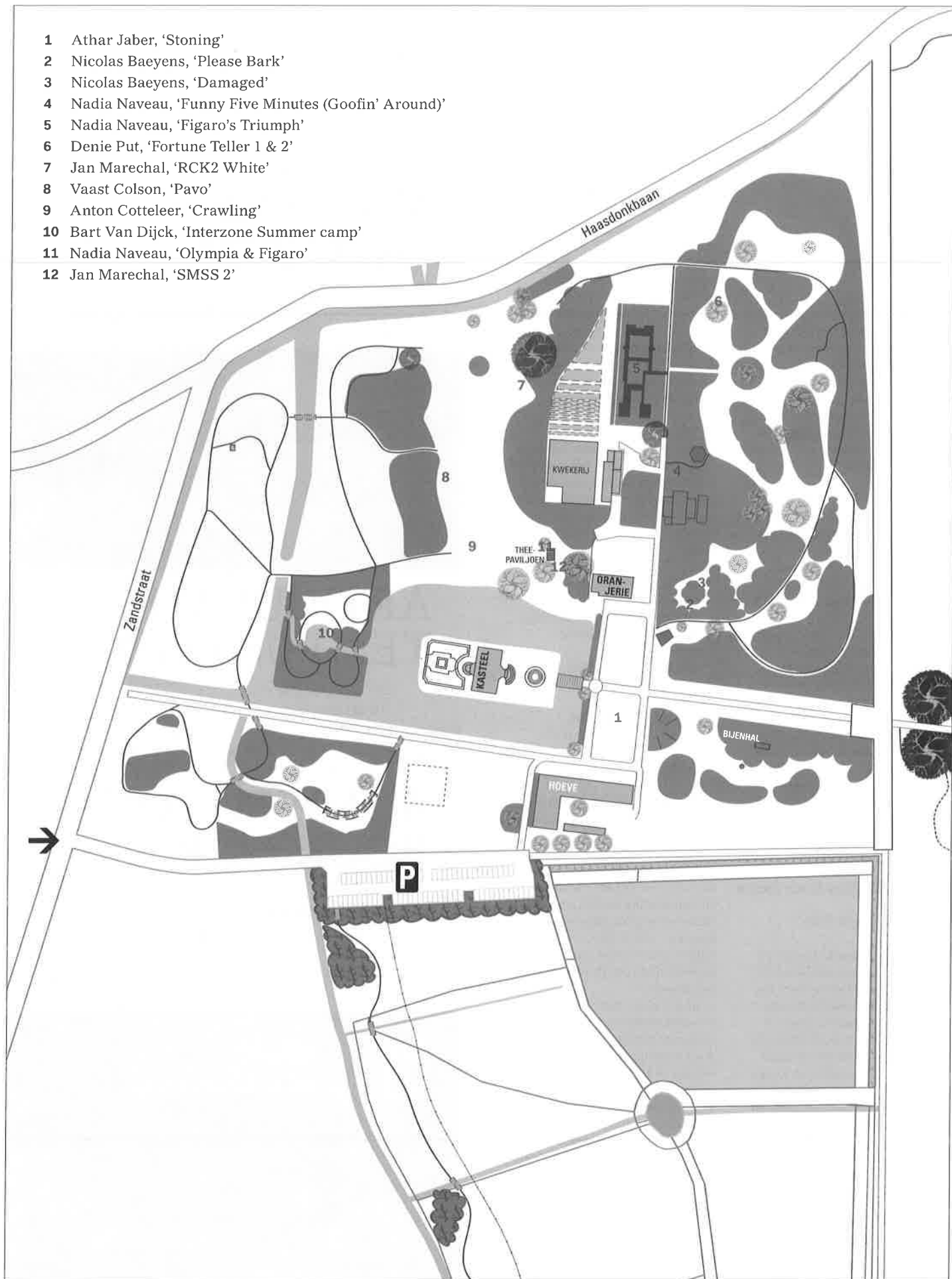
Royal Academy of Fine Arts Antwerp

ARTESIS PLANTIJN
HOGESCHOOL ANTWERPEN

BEELDIG HOF TER SAKSEN 15

- 1 Athar Jaber, 'Stoning'
- 2 Nicolas Baeyens, 'Please Bark'
- 3 Nicolas Baeyens, 'Damaged'
- 4 Nadia Naveau, 'Funny Five Minutes (Goofin' Around)'
- 5 Nadia Naveau, 'Figaro's Triumph'
- 6 Denie Put, 'Fortune Teller 1 & 2'
- 7 Jan Marechal, 'RCK2 White'
- 8 Vaast Colson, 'Pavo'
- 9 Anton Cotteleer, 'Crawling'
- 10 Bart Van Dijck, 'Interzone Summer camp'
- 11 Nadia Naveau, 'Olympia & Figaro'
- 12 Jan Marechal, 'SMSS 2'

Panic in Saksen Park